

Caracterizarea personajului Andrei Pietraru din opera *Suflete tari* scrisa de Camil Petrescu-a treia parte

Simte ca "o lege apasa asupra vietii lui, ca trebuie sa sfarseasca"; este "pe drumul mortii..." Acum "izbucnirea lui parca rupe zagazuri. Ii stralucesc ochii dilatati, pieptul i se largeste, vocea capata o stridenta sonoritate. Si ca fizic pare mare, mare. Nu mai recunosti pe timidul de la inceputul scenei".

Primul artificiu care canalizeaza momentul dramatic in sensul intentiei auctoriale - infrangerea cerbiei Ioanei -, este vestea ca duelul lui Andrei Pietraru cu printul Bazil Serban, duel evitat initial, va avea totusi loc; Ioana "il priveste cu adevarat tulburata". Cel de-al doilea artificiu auctorial (si cel mai verosimil in planul efectului dramatic) este vizita neasteptata a tatalui Ioanei. Paradoxal, aparitia nocturna a batranului explica si determina caderea eroinei.

O replica(-cheie) a acesteia: "(Tot mai disperata. Si-a cuprins templele cu pumnii): Te rog, du-te... du-te... du-te, nu vreau ca tata sa te gaseasca aici... pe dumneata aici, la mine... pe dumneata...", este urmata, pe firul epico-dramatic, de o didascalie concludenta. Nedenuntand prezenta lui Andrei de la inceput, ea "devine complice".

Caderea Ioanei este hotarata si de pasiunea dezlantuita, acum de nestavilit, a lui Andrei: "(Tot mai infierbantat, dintr-un rasuflet pana la sfarsit): Va veni o clipa cand eurile noastre, dezbracate de orice, ca la inceputul inceputului, vor fi fata in fata... (...) asemanator de goale... Atunci iti voi tine umerii inlestatii in pumnii mei... Te voi sili sa ma privesti in adancul ochilor!".

Finalul actului confirma apartenenta celor doi protagonisti la galeria eroilor camilpetrescieni, setosi de absolut, adepti inchizitoriali ai tiparului de idealitate. Pe Andrei "acest "lasa-ma, lasa-ma" de femeie care "cade" il jigneste. Aproape o azvarle pe covor, privind-o cu dispret. El a vrut-o pe jupanita". Ioana, la randul ei, "cade usor pe genunchiul drept, dar se scoala fulgerator, cu corpul intins ca o coarda, fixeaza asupra lui o privire de mandrie, de ura si de patima in acelasi timp. Se apropie de el ca sa-l loveasca". Textul ne va dezvalui mai tarziu ca, in timpul acestei inlestatii, Ioana intrevazuse in Andrei un ins care sa corespunda tiparului ei de idealitate: asculta, daca ai sti cum te vreau eu... totdeauna asa... crescut cum ai fost in noaptea aceea. O vointa navalnica, doboratoare".